

ประมวลปัญหาและข้อเสนอทุกพื้นที่ จากการถอดบทเรียนการจัดการภัยพิบัติ

ปัญหาประสพภัยในระยะวิกฤติ 5 วันแรก หลังแผ่นดินไหว

1) การรับมือภาวะฉุกเฉินของชุมชน

- ชุมชนขาดความรู้การปฏิบัติตัวขณะเกิดภัยพิบัติ ชาวบ้านจึงปฏิบัติตัวไม่ถูก ผู้นำไม่สามารถให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวขณะเกิดเหตุได้
- ชุมชนไม่มีประสบการณ์ ไม่มีแผนการรับมือแผ่นดินไหว บางชุมชนไม่มีการรวมกลุ่มกัน ต่างคนยังอยู่ในบริเวณบ้านของตนเองหลังจากเกิดเหตุ บางชุมชนผู้ใหญ่บ้านทำได้เพียงประกาศให้ระงับตัว แต่ไม่มีความรู้ว่าจะควรปฏิบัติตัวอย่างไร
- ชุมชนยังขาดเครื่องมือที่จำเป็นและเครื่องมือสำรองในภาวะฉุกเฉิน หลังแผ่นดินไหวเกิดปัญหาไฟดับทันที ผู้ใหญ่บ้านประกาศเตือนด้วยเสียงตามสายของหมู่บ้านไม่ได้ ชุมชนยังขาดอุปกรณ์กระจายเสียงที่มีแบตเตอรี่ในตัว สำหรับเคลื่อนย้ายและสื่อสาร ได้คล่องตัว

2) การบัญชาการสถานการณ์โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- มีความโกลาหลในหน่วยงานระดับพื้นที่ ขณะที่ส่วนอำเภอยังไม่ตั้งศูนย์บัญชาการ ตอนนั้นแต่ละพื้นที่ทำได้เพียงแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
- พบปัญหาความล่าช้า ความสับสน-ซ้ำซ้อน เนื่องจาก
  - ผู้ใหญ่บ้านไม่มีประสบการณ์ จึงบริหารงานได้ตามสถานการณ์เฉพาะหน้าเท่านั้น
  - องค์กรบริหารส่วนตำบล ไม่ได้ฝึกฝน ไม่ได้ทบทวน วิธีบริหารจัดการภัยมาก่อน จึงต้องรอฟังคำสั่งจากอำเภอ
  - ขาดผู้บัญชาการเหตุในบางพื้นที่ เช่น เทศบาลที่เป็นสัญญาภาคระหว่างรอเลือกตั้ง

3) การสำรวจข้อมูล

- มีการทำงานซ้ำซ้อน อบต.และผู้ใหญ่บ้าน ต้องเก็บข้อมูลใหม่หลายครั้ง เนื่องจาก
  - มีคำสั่งสำรวจข้อมูลจากอำเภอ แต่ไม่มีแบบฟอร์ม ช่วงนั้นจึงนับได้เพียงเสียหายที่หลัง และต้องเก็บใหม่เพิ่มที่ละประเด็นเพิ่มอีกเกือบ 10 รอบ
  - หน่วยงานจำนวนมากถูกสั่งให้เก็บข้อมูลในพื้นที่โดยไม่ได้ประสานงานกัน มีการทำงานแบบต่างหน่วยต่างทำ โดยไม่ได้มีการออกแบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกัน

4) การให้ความช่วยเหลือขั้นพื้นฐานทำได้ล่าช้า

- การสำรวจ ดูแลพื้นที่จากราชการมาถึงล่าช้า ตัวอย่างเช่น ชุมชนทุ่งฟ้าผ่า ตำบลแม่พริก ระบบน้ำ ทั้งน้ำกิน น้ำใช้ ใช้ไม่ได้ไปถึง 2 อาทิตย์ เพราะปัญหาทรายนุด

ปัญหาและผลกระทบที่ตามมาในช่วงงานฟื้นฟู

1) ขาดความรู้-เทคนิค

- ชุมชนขาดความรู้ในการซ่อม-สร้างบ้านให้ทนแรงแผ่นดินไหว ชาวบ้านไม่รู้ว่าจะเริ่มการซ่อมสร้างอย่างไร จึงซ่อมตามความรู้สึกและซ่อมตามงบประมาณที่มี
- ขาดกระบวนการอบรมเชิงเทคนิค ช่างของภาครัฐ ทั้งระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ไม่มีคนที่รู้เทคนิคมากพอ จึงไม่สามารถให้ความมั่นใจในการซ่อมบ้านที่ถูกต้องได้ หลายบ้านจึงไม่มั่นใจและยังไม่ลงมือซ่อม เพราะกลัวจะเสียเงินเปล่า

2) ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ

● งบประมาณไม่เพียงพอ

- งบประมาณการเยียวยาไม่สอดคล้องกับมูลค่าความเสียหายจริง การประเมินคิดเฉพาะมูลค่าความเสียหายของวัสดุ ขณะที่งบประมาณในการซ่อมสร้างจริงต้องจ่ายค่าแรงช่าง ค่าวัสดุอื่น ไม่ใช่ค่าวัสดุอย่างเดียว
- บ้านซ่อมสร้างได้ไม่เสร็จ เพราะ เงินเยียวยาที่ได้รับไม่เพียงพอต่องานซ่อมสร้าง

● งบเยียวยา เบิกจ่ายล่าช้า

- ระบบการเบิกจ่ายมีขั้นตอนมาก นอกจากกระบวนการสำรวจจะถูกทำซ้ำหลายรอบเนื่องจากคำสั่งในการเก็บข้อมูลแล้ว กระบวนการตรวจสอบยังทำให้การเบิกจ่ายทำได้ล่าช้า เพราะหลังจากที่ประเมินส่งข้อมูลจาก อบต ส่งข้อมูลไปให้อำเภอแล้ว อำเภอจะสอบทานข้อมูลแล้วจึงส่งให้จังหวัด จากนั้นจังหวัดพิจารณาอนุมัติได้จากสำนักนายกแล้วเบิกจ่ายย้อนกลับมาอีกที

● การรับข้อมูลความเสียหาย ยุติลงทันทีที่ภัยพิบัติยังดำเนินอยู่

- ช่วงเวลาการรับแจ้งความเสียหาย ปิดลงทันทีที่ Aftershock ยังดำเนินต่อ การเพิ่มข้อมูลจากผู้เสียหายเข้าสู่ระบบเบิกจ่ายเงินเยียวยาเพิ่มเติมไม่สามารถทำได้ ชาวบ้านจำนวนมากจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่มีโอกาสได้รับสิทธิในการช่วยเหลือ

3) การบริหารงานที่ไม่เป็นระบบ

● การซ่อมสร้างของจังหวัดเป็นไปโดยไม่เป็นระบบ ไม่มีแผน

- ส่วนราชการมีแต่แผนการเบิกจ่ายเงินเยียวยา
- ปัญหาที่ตามมาคือ การจัดการเป็นกระจุก ไม่มีการกระจายวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ ที่เท่าเทียม เพราะไม่มีแผนดำเนินงานที่เป็นระบบ

- ชาวบ้านไม่สามารถเริ่มการซ่อมบ้านได้ เนื่องจากไม่มีแผนการซ่อม และไม่มีแผนการใช้เงิน ไม่มีการจัดลำดับความเสียหายที่สนับสนุนการซ่อมสร้าง ชาวบ้านจึงซื้อของเอาไว้แต่ไม่รู้จะซ่อมยังไง และช่างที่ซ่อมได้ก็ยังไม่มี ของที่ซื้อแล้วจึงกองเอาไว้รอวันหมดสภาพ
  - หลายหน่วยงานไม่มีตัวแทนระดับพื้นที่ จึงให้ผู้ใหญ่บ้านสำรวจให้ การสำรวจประเมินเพื่อเยียวยาจึงล่าช้าตามมา
- 4) ขาดสนับสนุนการฟื้นฟูจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ
- ภาครัฐไม่ได้สนับสนุนการฟื้นฟูชุมชนด้วยระบบการจัดการตนเองของชุมชน ท้องถิ่น จึงไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณอย่างเป็นระบบ
  - หลาย อบต. ยังไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการซ่อม-สร้าง การให้ความรู้-เทคนิค จัดกระบวนการสร้างบ้านทนแผ่นดินไหว โดยความร่วมมือของชุมชนในการซ่อมสร้างเกิดขึ้นน้อยมาก หลายชุมชนต้องรวมกลุ่มกันจัดการตนเองโดยไม่รอการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 5) ปัญหาด้านทัศนคติ
- ภาครัฐมองว่าท้องถิ่นอ่อนแอ เป็นฝ่ายรับอย่างเดียว จึงบริหารจัดการหลังภัยพิบัติในลักษณะของการสงเคราะห์มากกว่าการหนุนให้ไปข้างหน้า

ข้อเสนอในการแก้ปัญหาต่อส่วนราชการ

1) การให้ความรู้

- ให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวให้ปลอดภัยขณะเกิดแผ่นดินไหว ว่าประชาชนบนพื้นที่เสี่ยงภัยต้องปฏิบัติตัวอย่างไรทั้งก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุที่ละชั้น
- ให้ความรู้ในการซ่อมสร้างอย่างถูกวิธี ทั้งช่างและชาวบ้านต้องมีความรู้ในการซ่อมที่ถูกวิธี รวมถึงการวิเคราะห์จุดเสี่ยงของบ้านที่จะได้รับความเสียหายเมื่อมี aftershock ซ้ำ

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้การสนับสนุนกระบวนการฟื้นฟูแก่ชุมชน

- ต้องสนับสนุนการจัดระบบการฟื้นฟู เช่น จัดลำดับบ้านที่จะทำการซ่อมแต่ละหลังของแต่ละหมู่บ้าน ให้การดำเนินงานเป็นระบบตามไปด้วย
หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สนับสนุนกระบวนการฟื้นฟู อบจ. ควรมารับหน้าที่แทน
- ใช้มาตรการป้องกันความเสียหาย สนับสนุนการซ่อมให้ถูกหลักวิชาการโดยใช้งบประมาณที่ได้รับ โดยผู้นำต้องสร้างมาตรฐานในการซ่อมสร้างที่ถูกวิธี กองช่างที่ดูแลให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเทคนิคในการซ่อมสร้าง ควรมีตัวเลือกของรูปแบบในการซ่อมสร้างให้ชาวบ้านใช้ตัดสินใจในรูปแบบที่ต้องการและงบประมาณที่เหมาะสม
- สะท้อนบทเรียนหลังปฏิบัติงาน โดยการถอดบทเรียนทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้รับความช่วยเหลือ ว่ามีความเข้าใจในเรื่องการเยียวยาและการซ่อมสร้างตรงกันหรือไม่ อย่างไร

3) การเก็บข้อมูลและแผนการดำเนินงาน

- ควรมีการสำรวจความเสียหายซ้ำ ถึงผลกระทบที่เพิ่มขึ้นจริงจาก aftershock ยังไม่หยุด
- ควรให้เพิ่มข้อมูลระดับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับอาคารส่วนที่ได้รับความเสียหาย เพราะ Aftershock ยังสร้างความเสียหายเพิ่มอยู่
- ควรมีระบบจัดเก็บข้อมูลที่เพียงพอในฟอร์มเดียว เพื่อกำจัดการเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนหลายครั้ง ควรมีแบบฟอร์มในการเก็บข้อมูลที่เก็บทั้งความเสียหายตามรายละเอียดของอาคาร มูลค่าความเสียหายของอาคาร รวมไปถึงข้อมูลการบาดเจ็บ-เสียชีวิตของสมาชิกในครัวเรือนที่พักอาศัยในอาคารนั้น
- แต่ละองค์กรควรประสานการเก็บข้อมูล-สำรวจพื้นที่โดยมาให้เป็นขบวน เพื่อลดการซ้ำซ้อน จากหลายหน่วยงาน อาจประสานความร่วมมือข้ามหน่วยงานในการวางแผนการเก็บ-สำรวจข้อมูลในกรณีภัยพิบัติ หรือตั้งตัวแทนประจำพื้นที่ ตัวอย่างเช่น กลุ่มหน่วยงานที่จัดการผลกระทบที่เกิดขึ้นกับด้านอาชีพควรประสานกันลงพื้นที่ร่วมกัน เหมือนกันหน่วยของสาธารณสุขที่ทำงานได้เร็ว เพราะมี อสม ประจำพื้นที่เก็บข้อมูล และมีระบบที่ทำงานได้เร็ว

- 4) **ควรปรับระเบียบและงบประมาณ เพื่อแก้ไขปัญหาเงินเยียวยาไม่พอซ่อมสร้าง**
  - วงเงินของการเยียวยาความเสียหายหลังเกิดภัยแต่ละครั้ง ควรเป็นมาตรฐานเดียวกัน เช่น ครึ่งน้ำท่วม น้ำหลากในปี 2554 ให้วงเงิน 450,000 บาท สำหรับบ้านเสียหายทั้งหลัง ครึ่งนี้เสียหายทั้งหลังเช่นกันก็ควรจะใช้มาตรฐานเดียวกัน
  - ต้องมีการปรับวงเงินเยียวยาให้สอดคล้องกับความเสียหาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณากรอบงบประมาณ เพื่อให้ความช่วยเหลือที่เป็นธรรมอีกครั้ง
  - ต้องมีการปรับระเบียบด้านกรอบระยะเวลาในการส่งข้อมูลความเสียหาย โดยขยายกรอบระยะเวลาให้ส่งข้อมูลแจ้งความเสียหายได้ต่อ พร้อมกับขยายเพดานงบประมาณเยียวยา เนื่องจากภัยพิบัติยังคงดำเนินอยู่และความเสียหายที่เพิ่มขึ้นยังคงดำเนินต่อไป
  - ควรเบิกจ่ายงบ **สู่อบต** โดยตรงเพื่อลดความล่าช้า จากปัญหางบประมาณไม่คล่องตัว เปลี่ยนจากเดิม ที่บต้องผ่านจังหวัด ผ่านอำเภอ แล้วตรวจสอบซ้ำที่ละชั้น อีกทางเลือกคือ **อบต**. ควรใช้งบของ **อบต** โดยตรงในการทำงานระยะฉุกเฉินและระยะฟื้นฟูทันที

- 5) **หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกลับมาติดตามผลการช่วยชาวบ้าน**
  - ปก และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาติดตามการซ่อมให้เสร็จ
  - หน่วยงานส่วนท้องถิ่นต้องมาให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง
  - กรมทรัพย์ น้ำบาดาล ต้องมาให้คำแนะนำในการซ่อมระบบน้ำบาดาลที่ได้รับความเสียหายจากทรายผุด

- 6) **การลดความสับสนของความช่วยเหลือและการบริจาค**
  - ผู้บริจาคควรแจ้งความประสงค์เป็นยอดจำนวนที่ประสงค์บริจาคต่อปลายทาง หรือผู้ประสานงาน ก่อนจะนำของมา เพื่อแก้ปัญหาของกองอยู่ที่ส่วนกลาง เช่น ต้องการบริจาคเหล็กชนิดใด จำนวนเท่าใด ต้องการบริจาคปูนชนิดใด จำนวนเท่าใด ควรแจ้งให้ปลายทางได้ประเมินความต้องการก่อน เพื่อจัดการปัญหาของบริจาคมาไม่ตรงตามความต้องการ หรือมาในปริมาณที่ล้นความต้องการจนกระจายออกไปไม่ทัน

- 7) **การเตรียมพร้อมรับภัย**
  - ต้องสนับสนุนการทำแผนรับมือภัยพิบัติของชุมชน กำหนด-แจ้งถึงจุดเสี่ยง จุดปลอดภัย จุดรวมพลในชุมชน กำหนดหน้าที่ของทีมงานจัดการภัยพิบัติ กำหนดข้อปฏิบัติตนว่าเมื่อเกิดภัยต้องทำอะไร ต้องอพยพไปตรงไหน เส้นทางใด ไปถึงพร้อมกันภายในเวลานาที
  - ต้องสนับสนุนการซ้อมแผนรับมือภัยพิบัติของผู้บัญชาการเหตุ เพื่อให้ผู้บัญชาการเหตุสามารถตัดสินใจ ออกคำสั่งและสื่อสารออกมาอย่างชัดเจนในสถานการณ์ที่เกิดเหตุฉุกเฉิน

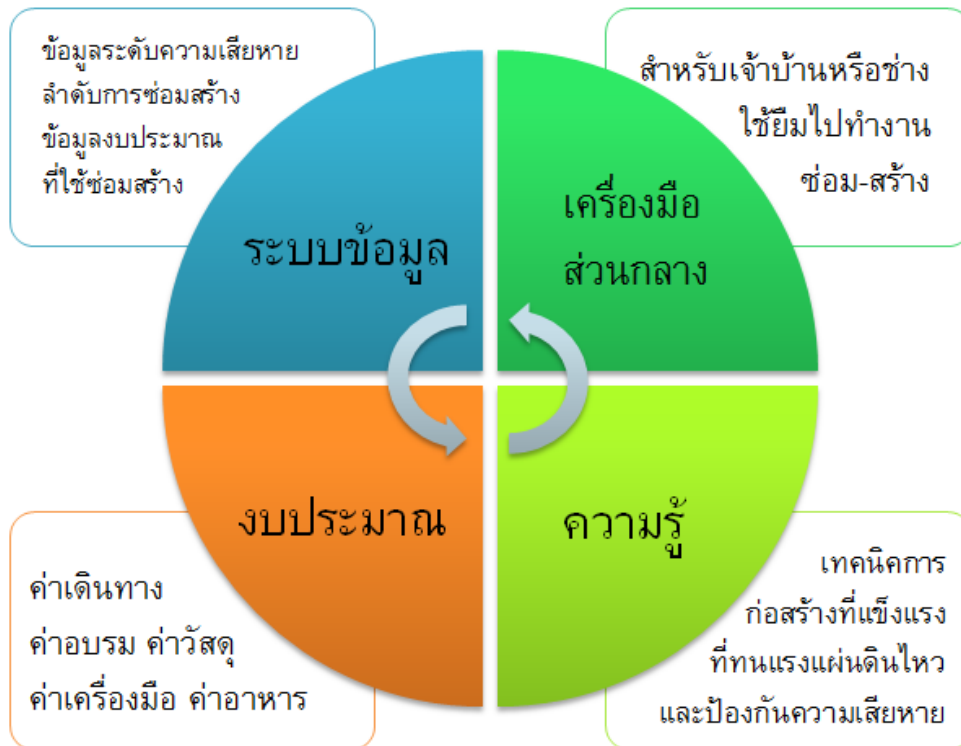
- ควรมีสันับสนุนระบบเตือนภัยของชุมชน ทั้งระบบกระจายเสียง กระจายขั้นตอนการปฏิบัติตน การสนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เครื่องขยายเสียง สำหรับ mobile ใช้ใส่รถแจ้งประกาศรอบชุมชนแทนระบบเสียงตามสายที่ใช้งานไม่ได้ในกรณีไฟดับ
- ควรสร้างเครือข่ายการสื่อสาร เพื่อการสนับสนุนด้านข้อมูลและความช่วยเหลือจากเหตุภัยพิบัติ
- ต้องมีกองทุนฉุกเฉินสำหรับภัยพิบัติ แต่ละชุมชนควรมีกองทุนที่พอเกิดเหตุก็สามารถเบิกจ่ายมาใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต้องจัดหาเร่งด่วนได้
- ต้องสร้างมาตรฐานในการซ่อม-สร้าง เพื่อฟื้นฟูและป้องกันความเสียหายของอาคารจากแผ่นดินไหวไปพร้อมกัน

8) ภาครัฐควรสนับสนุนแนวคิดท้องถิ่นจัดการตนเองของ

- เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นออกแบบกระบวนการจัดการตนเอง ให้สามารถดูแลตนเองได้ โดยเริ่มจากท้องถิ่นต้องหาเวลากลับไปประเมินกำลังตัวเองเป็นขั้นแรก หลังจากที่ท้องถิ่นรู้กำลังและความต้องการของตัวเองแล้ว จึงสร้างกลไกที่เหมาะสมกับภารกิจงานฟื้นฟูชุมชน
- ประชาชนต้องเปลี่ยนวัฒนธรรม จากที่เคยชินในการแจ้งความเสียหายแล้วรอรับ มาเป็นตัวเองต้องเป็นฝ่ายรุกในการแก้ไขปัญหาของตัวเอง

ข้อเสนอในการสร้างกลไกงานซ่อม-สร้าง พื้นฟูชุมชนจากแผ่นดินไหว

องค์ประกอบขั้นต้นที่ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีในการดำเนินการกระบวนการฟื้นฟูชุมชนหลังแผ่นดินไหวโดยการซ่อมสร้างบ้านที่ได้รับเสียหายนั้นประกอบด้วย

- 1) ระบบข้อมูล** การสำรวจความเสียหาย แต่ละชุมชนควรจะทำข้อมูลระดับความเสียหาย มูลค่าความเสียหาย พร้อมทั้งข้อมูลการประเมินค่าใช้จ่ายในการรื้อ ซ่อม-สร้างและค่าแรงที่ใช้จริงของแต่ละหลังคาเรือน เพื่อนำมาจัดลำดับในการซ่อม-สร้างให้ครบทั้งชุมชน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านหรือแกนนำชุมชนสามารถเป็นที่ปรึกษาในการประมวลรายรับที่ได้มาจากเงินเยียวยาจากแต่ละหน่วยงาน มาพิจารณากับรายจ่ายที่ต้องใช้ในการซ่อมสร้างได้
- 2) งบประมาณ** ค่าวัสดุ อุปกรณ์ ค่าอบรม ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าเครื่องมือ เป็นสิ่งที่ใช้จริงในกระบวนการฟื้นฟู คณะทำงานจะต้องนำข้อมูลความเสียหายและจำนวนเงินที่ต้องใช้จริงในการรื้อ-ซ่อม-สร้าง มาประมวลผลสอดคล้องของงบประมาณ
- 3) ความรู้** หลังจากมีงบประมาณและสามารถจัดอบรมได้แล้ว อย่างน้อยที่สุดเจ้าบ้านจะต้องเข้าใจสาเหตุของความเสียหาย ช่างต้องเรียนรู้หลักในการซ่อมบ้านให้สามารถรับแรงจากแผ่นดินไหว ต้องเรียนรู้เทคนิคในการวิเคราะห์รูปแบบความเสียหายและวิธีการซ่อม-สร้างอย่างถูกต้อง
- 4) เครื่องมือส่วนกลาง** หลังจากมีช่างที่มีความรู้แล้ว ชุมชนต้องมีเครื่องมือส่วนกลางสำหรับให้ช่างและลูกบ้านหมุนเวียนยืมไปใช้ในงานซ่อมสร้างของชุมชน

รูปแบบที่เหมาะสมของการดำเนินโมเดลซ่อมสร้าง

- 1) การทำโมเดลซ่อมสร้างที่เหมาะสม ควรทำในระดับหมู่บ้าน ที่ละหมู่บ้าน จึงจะเหมาะสมการ Run กลไกของการเอามือเอาร่าง ซึ่งสามารถช่วยลดต้นทุนด้านแรงงานได้ ด้วยการใช้วัฒนธรรมของชุมชน และยังช่วยเพิ่มความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มกันแก่สมาชิกในชุมชนอีกด้วย
- 2) ทีมที่มาช่วยเป็นพี่เลี้ยงในงานซ่อมสร้างจะต้องกำหนดขอบเขตของพื้นที่ดำเนินงาน ให้กระชับและมีจังหวะของการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถดูแลหน้างานได้ทั่วถึง มีทีมที่กลับมาตรวจสอบ เก็บรายละเอียดได้ภายหลัง
- 3) เพื่อลดความสับสน แต่ละหน่วยงานที่มาสนับสนุนงานซ่อมสร้าง ควรติดป้ายหน้า Site งานของบ้านที่ทำงานซ่อมสร้าง ว่ารับผิดชอบโดยหน่วยงานใด มีเงื่อนไขอย่างไร
- 4) ข้อมูลและการประสานงาน ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนได้แก่ ข้อมูลประชากร ตำแหน่งที่ตั้งของบ้านเรือน รายละเอียดความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในแต่ละหลังคาเรือน ต้องถูกนำมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดลำดับการซ่อมสร้างร่วมกับข้อมูลระดับความเสียหาย ได้เป็นข้อมูลภายในจากแกนนำชุมชน ขณะที่ภายนอกชุมชน เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนสามารถเป็นตัวกลางในการประสานงานภาคีจับคู่ภาคส่วนที่พร้อมที่พร้อมจะสนับสนุนให้กระบวนการดำเนินได้ต่อไป

กลไกการสนับสนุนงานซ่อมสร้างที่เหมาะสมต่อการฟื้นฟูชุมชน

กลไกระดับหมู่บ้าน

- สล่า เรียนรู้เทคนิค ทำงานซ่อมสร้างบ้านให้ทนต่อแรงแผ่นดินไหว
- ชาวบ้าน ลงแรง พร้อมกับเรียนรู้จากประสบการณ์ไปพร้อมกัน
- แกนนำชุมชน ประสานความช่วยเหลือเข้ามาสู่ชุมชน จัดระบบข้อมูลและติดตามการซ่อมสร้างให้เป็นไปตามลำดับ

กลไกระดับตำบล

- องค์การบริหารส่วนตำบล สนับสนุนการจัดระบบงานซ่อมสร้างให้แต่ละหมู่บ้านสามารถดำเนินไปได้ตามกระบวนการ เช่น การจัดอบรม การจัดการเครื่องมือ การสนับสนุนวัสดุ หรือ ช่วยเป็นที่ปรึกษาในการจัดระบบข้อมูล

กลไกระดับจังหวัด

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนับสนุนความรู้ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่ตำบลและหมู่บ้านไม่สามารถจัดหาได้ เต็มให้กระบวนการสามารถดำเนินต่อไปได้

